

La Rambla

Ja tornem a
ésser al
1.er de Maig,
Festa
del Descans

La feina que
donarà !!

Any I

Dissabte, 30 abril 1932

Núm. 3

Preu: 25 cèntims

Romanticisme : Art : Política : Humor : Ciutadania : Maquiavelisme : Esport : Literatura : Xistologia : Feminisme : Grimègia : Etc

Editorial



Jordi Montserrat

Ha passat Sant Jordi cavalcant el corcer blanc de l'esperança.

Sant Jordi triomfant!

Tú, cavaller de l'ideal, el de la llança generosa sempre disposada a envestir el drac enemic de Catalunya, véns acompanyat de les roses vermelles, cors bategants que la primavera ens ofrena.

Sant Jordi, exemple de cavallers disposats a vessar la última gota de sang en defensa de la donzella captiva.

Sant Jordi triomfant, seràs a la fi, perquè la teva gesta és la de la fe, la del dret, la de la justícia.

Sant Jordi, triomfant el triomf definitiu no és llunyà, aguanta't ferm damunt la sella, que el sol de la llibertat està apunt d'esclatar amb tota la ufana que li dona la fe inmarcible dels gloriosos destins.

I tu, Moreneta, la de la placidesa excelsa, inspira les nostres dones perquè se sàpiguen fer dignes de la seva feminitat i de la confiança que els homes hem posat en les seves mans.

Albert Frigola
Fusteria Enciclopèdica

MODELS PER A FUNDICIÓ — CIMENT ARMAT, ETC. — TREBALLS DE FUSTERIA I ANEXES

Passeig Central de la Devesa, 25

Per l'Estatut

Catalunya en peu

Dues centes mil, dues centes cinquanta mil persones, és igual: Catalunya en peu, per l'Estatut ha fet present al digne President, la seva voluntat per la integritat de l'Estatut que un dia nosaltres mateixos votàrem.

En vigílies de la seva discussió a la Cambra, passada ja la foguerada d'entusiasme que feia parlar els homes amb excés, s'acosta l'avinentsa on quedaran fixades les posicions dels partits polítics d'acord amb l'actitud que adoptin per l'Estatut.

L'Estatut, obra conscient de

tot un poble, no pot ésser regatejat per cap partit que es vanti de liberal i demòcrata.

Tot demòcrata, ha de reconèixer sense atenuants de cap mena, el dret de d'autodeterminació que tenim, degut a la nos-

**Llegiu en l'interior,
un grapat d'articles
declarats d'utilitat
pública**

tra personalitat, política i jurídica, reconeguda oficialment pel Govern Central en el pacte de *San Sebastián* i en crear el Govern de la Generalitat.

Catalunya està en peu per l'Estatut, passi el que passi nosaltres no en tindrem cap culpa.

Catalunya ha esperat un any i no pot esperar més,

Preparem-nos a oir les més grans bajanades que mai s'hauran dit en una cambra de diputats. Mentrestant, la veu del nostre poble ha sonat germanivola i amb els braços oberts.....

MENARGUES

Poesia barata

Embollicant un parell de «guardies civils» que m'he menjat avui, la dona m'ha portat un tros de paper en el qual hi ha escrit el vers que publiquem a continuació, respectant l'ortografia.

Si algú sap qui és l'autor ens avisi que el reivindicarem posant-lo dalt la columna que hi ha a la Plaça de l'Hospital.

Per més que'l cervell s'esqueixa á copia de barrinar,

no he pogut mai recordar hont estava avants de neixe.

He sentit di á molta gent y á la mare la primera,

qu'era al cel: si es cert que hi era, jo no'l tinch pas gens present

Sigui com vulgui, una nit, com s'estila entre personas,

vaig veni á aquest món de monas tot quiet y mamantme'l dit.

Al punt ab los ullets tendres, veig un almanach per'lla

y'l comenzo á escudrioyà:

¡Malo! vaig di. ¡Eram divendres!

—¡Qu'es mono!—deya una dona que no sé com, m'enfardava

ab uns draps que cargolava: —¡Que sigui la enhoranova!

—Està ben gras y ben sá murmurava una velleta.

¡Quina cara més rojetal! Será bo per capellà

—¡Y tal deya un tipo sech, que'm va resultar ser tia

—¡Ja riu! un altre anyadia. Y jo pensava:—¡Si't crech!—

Estava tant marejat als cinc minuts d'existi,

que, á sapiguer jo'l camí, ja me n'hauria entornat.

L'endemá ¡santa Quiteria: ¡Si'n vaig tenir de mirons

llensant crits i exclamacions! Jo res; á tots cara séria.

Tothom, sense tó ni só, m'hi clavava cullerada:

—¡Quina cara més pastada!

—Cóm s'hi assembla'l pobrissó!

—Lo nas es tot de sa mare.

—Tè'ls ulls de la Rosalia

—La boqueta de sa tia.

—Lo front es tot de són pare.

—Los cabells son de l'Andreu.

—Las mans son de són cosí.—

Vaja vaig dirme entre mi: segons veig, no tinch res mèu





La Rambla de Girona

Redacció i Administració:
Ronda Ferran Puig, 7 - Girona

Subscripcions:
Girona: 1'50 ptes. trimestre
Fora: 6 ptes. any
Pagaments a la bestreta
Número solt: 25 cèntims

Romanticisme : Art : Política : Humor : Ciutadania : Maquiavelisme : Esport : Literatura : Xistologia : Feminisme : Grimègia : Etc

Memòries d'un "filosop" que duia gorra de cop

- ⊗ Sempre ha existit una rata que s'ha rigut d'un gat.
- ⊗ I un gat que s'ha menjat una rata.
- ⊗ Si vols fer-te agradar d'una dona, fes-la riure. Si vols que t'estimi, fes-la plorar.
- ⊗ La bona societat t'acceptarà sempre, encara que siguis lladre, malvat, farsant, etc., etc., amb la sola condició que tinguis diners.
- ⊗ No pensis mal de ningú, desconfia de tothom.
- ⊗ L'amor és com un motor d'explosió. Té quatre temps.
- ⊗ La felicitat del matrimoni consisteix en saber portar contenta la dona.
- ⊗ Moltes dones virtuoses ho són perquè tenen la virtut d'amagar llurs relliscades.
- ⊗ Un home vestit de smoking, sempre té un punt de semblança amb un cambrer.
- ⊗ Amors d'estiu, sentors de palla.
- ⊗ Hi ha anys que hom sent mandra.
- ⊗ Per fer caritat molts han d'anar al Teatre o a ballar.
- ⊗ Una llum lluint en la immensitat d'una fosca, atrau sempre.
- ⊗ Molts automobilistes creuen que la carretera és per a ells sols, i la carretera no és res més que la dona del carreter.
- ⊗ No hi fa res que aquesta vida sigui imperfecta si així vivim a la recerca eterna de la perfecció.
- ⊗ El moviment dreturer és abstracte com el zero.
- ⊗ Hi ha dies en els quals l'home ha d'ésser amic de la terra. Hi ha dies en els quals l'home aconsegueix curosament allò que prescriu l'ordre, per tal de no caure en els dolors del desordre.
- ⊗ Quan un home us digui que entén les dones, ja li podeu dir mentider. El geni de les dones, és tan boig com una llum de carbur.
- ⊗ El Teatre és un Palau d'Art, però per altres, un agradable entreteniment per anar-hi a criticar la veïna.

PEPET GITANO

Les nostres enquestes

Quina és la nena que us agrada més? Per què?

CONSOL XIFRE

Per les teves mirades de reüll
UN QUE NO ÉS «NEGRE»

ANTONIETA RIGAU

Pels teus ullassos tan expresius
DESCALÇ... PERÒ CALÇAT

GUILLERMINA CALVO

Per aquella piga postiga
BISQUITS I GALETES

PAQUITA RIPOLL

Perquè el teu pare llegeix l'A. B. C.
REPÓRTER GRÁFIC

CATERINA VILÀ

Per la teva simpatia canicular.—TURMENT

PEPETA RIBOT

Pel teu vestit de *soirée*, encara tremolo de fred!—COLOM...ET

ANGELINA BARDERI

Per què ha d'ésser, Mare de Déu, sinó per tot aquell dinamisme que és capaç de fer perdre la carbassa a Sant Joan!—AQUELL

CARMETA RODRIGUEZ

Pel teu tipet tan castís, pels teus cabells daurats i pel teu mirar fascinator.
MIQUEY R. P. C.

CARMETA RAHOLA

Per la teva serietat i modèstia.—UN CASAT

QUIMETA CENS

Per què m'agrada? Ves quina pregunta!
Perquè és maca i és de Palamós.—LAU

CARMETA BOIX

Perquè escombra l'escala amb tant de *salero*.—PEP SISTACS

LOURDES PRAT

Perquè sempre sembla que fa comèdia
ESPECTADOR

CONXITA PASQUAL de B.

Per la teva innocència en el mirar, pel somriure del teus llavis i... en fi, per tota tú.—PI PI

CARMETA LLACH

Per la teva mirada i la teva rialla encisadora.—XERRIC

AURITA MONTERO

Per gentil i castigadora.—R. OCA

MARIA SIMON

M'agrades per tantes coses que no sé per quina començar.—PA DE FIGA

LOLITA BOSCH

M'agrades perquè tan seriosa, seràs una bona sogra.—UN GENDRE DESGRACIAT

PALMIRA BRET

Perquè procures per l'hivern i no et mancarà calefacció.—GELAT

FLOR CALLICÓ

Per bufona i perquè no en mancarien galetes.—LLAMINER

ROSA MORÉ

Perquè no ets gaire presumida i cantes molt bé.—TENORET

PEPETA PERETAS

Perquè no vas a la rambla a fer els gegants
ESMOLET

CARMETA CAMPS

Per la teva modèstia.—TITUS

PAQUITA GARCIA

Perquè encara que anem de cara a l'istiu els teus pesaments no són a Sant Feliu
GIRONÍ

DOLORS OMS

M'agrada perquè sap fer una escudella tan rebona.—GOURMAND

MARIA CRAXANS PUJOLRAS

M'agrades per teu caminar de matrona romana i per la teva mirada enlluernadora
PAPITO

ROSA ELCARTE

«jusca la follie»
»je t'aime avec tant mon coeur»
Llàstima que siguis un «nano»
BUSCA TETS

MARIA SOLER

Oh Maria! Prat formosíssim de les delícies de tot un Déu... m'agrades sempre i per tot.—PA. q.

JOANETA RIDAURA

Perquè no et poses tants de pòlvors com abans.—PIERROT



Notícies de Societat rebudes per telèfon que semblaran de veritat si les preneu amb sífon

S'ha vist enjojada amb la presència d'una preciosa nena, la llar del nostre bon amic Lluís d'Armentera i Vibració. La passada setmana, el pare en un moment d'alegria no es pogué aguantar i ens llençà un gran crit de *juiva Herodes!*

De moment, no hi ha cap desgràcia a lamentar.

⊙⊙⊙

Segueixen bé de salut en la seva unió, Acció Catalana i Unió Republicana. Sembla que d'aquí uns mesos s'esperen grans aconeteixements, però de moment tot fa esperar que no hauran d'adquirir pisa nova.

A les vinentes eleccions ja en parlarem

⊙⊙⊙

Segueix bastant aliviat de la repentina indisposició que l'indisposà quan es disposava a venir a Girona, el gran líder Gil Robles.

Sembla que la seva indisposició durarà fins que els partits de dreta s'hagin posat d'acord i no donin l'edificant espectacle de barallar-se davant d'aquest senyor.

El metges asseguren que serà cosa llarga.

⊙⊙⊙

El nostre tradicional amic i tradicionalista, més tradicionallista de tots els tradicionalistes coneguts i per conèixer senyor Font d'en Fargues, segueix tan tradicional com sempre, el que ens plau de remarcar per la tradicional tranquil·litat de tots els tradicionalistes amants de la tradició de casa nostra.

(Recomanem que en llegir la nota anterior, es respiri de tant en tant; altrament hom s'exposa a seguir el tradicional camí de can Crestó.)

⊙⊙⊙

Ha sortit Riera avall, el senyor Pau, per tal d'airejar-se,

Hispano-Olivetti

Màquina
d'escriure
nacional

Sucursal a GIRONA: Plaça de la República - Telefon 320

Demaneu detalls del nou model

És insuperable!

SASTRERIA
COLL

Rebudes les últimes novetats
Preus que no admeten
competència

CORT-REIAL, 3

puix amb els articles d'en Cambó i les Ventoses de la Lliga, li roda el cap d'una manera que ja no sap si lliga o no lliga el que sempre havia lligat.

Quan ho faci lligar, ja avisarà la tornada.

○○○

S'ha rebatejat amb tota intimitat el rètol del *Centro de Unión Republicana*.

Per tal motiu, el padrí i president de la criatura, ha rebut moltes felicitacions i alguna mala cara de vells federals que no saben un borrall de federació i que solament coneixen Pi i Margall per referències.

Els noms posats són: «Centre d'Unió Republicana».

Ara solament li manca un vestit nou, o sia una bandera catalana, perquè la que hi ha no sabem de quin país és.

○○○

Ha començat amb gran entusiasme el campionat de «manilla» al *Casino Gerundense* en el que hi prenen part grans notabilitats de les arts i ciències de la nostra ciutat.

El reglament, el primer que s'ha fet al món, es deu perquè suposem que no l'hauran pagat, al senyor Dalmau.

Hi han premis per els millors classificats; els que quedin a últim lloc, diu el senyor Dalmau que els posarà a la pissarra de l'Ajuntament.

Ja en sentirem a parlar.

○○○

Hem rebut la visita de nombrosos «catalanistes» que excusaren la seva incomparança a la festa d'afirmació catalanista al Teatre, per motius de salut.

Nosaltres no els hem cregut vostès faran el que els sembli.

CABALLERO VARONA

CASA

Oriol Carbó

Quatre Cantons
GIRONA

CAMISERIA

SOMBRERERIA
CONFECCIONS

Nova secció de sastreria a mida, a càrrec del sastre senyor CIURANA

Fruita del temps



- Creu-me, noi, no t'hi pensis més, ingressa en el meu partit. Els únics que podem arranjar Espanya som els monàrquico-comunistes

Retalls de premsa

El diari El Universal, de Mèxic, ha publicat el següent telegrama:

«Barcelona, 3 de abril.—Los habitantes de esta ciudad (casi un millón), se levantaron de sus lechos esta mañana, sacudidos por el estallido de terribles máquinas infernales arrojadas por los separatistas, que destruyeron las oficinas del puerto libre. Los daños se calculan en cerca de 50.000 dólares. La policía y las tropas se han desplegado por todas partes, tratando de capturar a los dinamiteros».

Aquesta notícia és completa-ment certa,—no que hagi passat, sinó que s'hagi publicat—la prova d'això, la trobareu a La Humanitat del 27 d'aquest mes.

En la nostra ciutat, surt un setmanari titulat Gerunda que malgrat els anys que surt és molt poc conegut.

Porta el subtítol que diu: Revista semanal Católica de Acción Educativa, doncs bé, en l'últim número que hem vist, publica uns originals «pispats» de

Anales de Nuestra Señora del Sagrado Corazón, sense esmentar-ne la procedència.

Si d'això en diuen Acción Educativa tindrem de donar la raó a «El Autonomista que hi té mà trencada amb això de «fer córrer» originals d'altres bandes sense esmentar d'on provenen.

Recordem encara amb profunda emoció, la canonització de Sant Puig d'Asprer, efectuada pel nostre barrilaire confrare El Radical.

Es veu que l'exemple ha fruitat en les comarques, perquè en el mateix setmanari, el seu corresponsal d'Anglès ens comunica que s'ha efectuat un bateig civil.

Llegiu si us plau i no us molesta:

BAUTIZO CIVIL.—El domingo día 10, se celebró en esta un bautizo civil. El primero que se ha celebrado.

Acaba la notícia amb aquest comentari:

Desde estas columnas de

El Radical felicito al republicano de verdad D. Esteban Clota padre del primer muchacho de Anglès que ha sido bautizado civilmente.

Nosaltres sabem, que el baptisme, és el primer dels set sacraments de l'església catòlica estatuit per Crist.

La paraula baptisme, derivada del llatí «baptismus» que a la vegada prové del grec, significa «immersió» «neteja» o sia netejar les tendres ànimes dels infants de tot pecat, especialment dels que varen fer els nostres avant-passats Adam i Eva amb la ditxosa poma.

Per això nosaltres ens preguntem amb la bona fé que aprem, en tots els actes de la nos-

CALÇATS
DE
CALITAT A MIDA
NARCÍS BES
REPARACIONS PERFECTES
Mercaders 1 - GIRONA

tra vida, que devien fer en aquell infant per «batejar-lo» civilment?

Ja feia bé aquella vella...

Temps enrera, un senyor que no recordem com es diu, encolomava unes llaunes grandioses als socis del Centre que tenen l'humor de llegir El Gironés explicant per què era soci de La Lliga.

En el número passat de Vibració un senyor, que no sabem qui és, ni ens interessa, signa un article titulat «Per què soc soci del P. C. R.» amb les següents inicials J. A. P.

Davant de tantes definicions de caràcter particular, el que això signa, es veu convidat a fer-ho i ho fa amb molt de gust.

—Jo, Carlets Recampistol i Refuselles, soc de LA RAMBLA DE GIRONA per què em dona la gana.

El que no quedi convençut, no sé que dir-li.

Llegim en els periòdics de Barcelona, que l'Ajuntament en la seva última sessió acordà cedir el primer de maig el Palau de les arts Decoratives a la C. N. T., el Palau de la Metal·lúrgia al partit comunista i el de Projeccions a la U. G. T., per tal de celebrar-hi actes públics.

Si l'Exposició aquest dia no rebenta com una magrana podrem estar ben contents.

Llegiu cada quinze dies
La Rambla de Girona

Retallem i enganxem d'El Bé Negre per «regosix»—que diria El Nord de Girona—dels nostres amics.

«GRÀCIES DEL EMPORDÀ.—A Palafrugell diu que han tret el nom d'un carer que es deia Calle de la Virgen Maria i han posat una làpida que diu «Carrer de Victòria Kent».

Ja ho dèiem nosaltres, que amb la República no havia canviat res».

RATOLÍ

LA CREU ROJA
Farmàcia Doctor Roca

Gran existència en tota mena de
ESPECÍFICS

Plaça de l'Oli GIRONA Telèfon 135

E s p o r t i v e s



L'equip del Figueres, que ha quedat campió provincial davant la decepció del Cassà, que ja ho tenia coll avall

No pas diumenge passat l'altre, el Girona a Mataró va fer un partidàs. Va perdre, però va fer una gran actuació. Diumenge passat en el seu propi camp es deixà atunyinar pel Júpiter. Causes?... Es que jugava l'Escuder, en canvi a Mataró, varen jugar sense ell....

∞

Dies passats, l'equip B (abans «reserva») del Girona F. C. fou contractat per anar a

fer un partit de festa Major a Camallera. La carta que va rebre l'empresari de dit equip acabava d'aquesta manera: «Podeu venir, però amb la condició que has d'arbritar tu i has de venir equipat, que així ho férem constar en el programa. El teu amic Hugos Comentarís?... no cal. Que tothom els faci al seu gust.

Anunci:
Bon futbolista, però que fa

una temporada que té la negra' acceptaria una núvia amb la condició que els diumenges el deixés lliure per jugar a futbol i anar a ballar a l'Alianza.

Si convé aniran a passejar al Flavià.

∞

A en Martinell no sabem què li passa. Cada dia ho fa més espès. Potser ara, amb el cap pelat ho farà millor. Qui sap.

∞

El diumenge passat, es va esgarriar una bufetada de tany natural en el ball de l'Ateneu.

La trobà, sense donar-se'n compte, enganxada a la seva galta, un notable futbolista que si no s'esmena, amb el temps li diran «el futbolista que recibe el bofetón».

∞

L'Escuder, indiscutiblement és el millor. El seu joc es científic, reposat, net i elegant.

Perquè la directiva no el guarda pels partits solemniais en què no es juguen els dos punts i en canvi no en posa un altre al seu lloc en els partits de campionat? Perquè no hi ha dubte, l'Escuder és el millor, però ho fa tan malament...

S'està organitzant una subscripció per tal de regalar una màquina d'afeitar a en Ferrer.

En prova d'agraïment és repartiran confits.

Flavià, mal pesi 'a en Boix és el millor. El seu joc es més elegant que no pas el de l'Escuder, si no fos el vici que té de dir males paraules...

SHERINGANDO

Politiqueries

El dia què es commemorava l'aniversari de la instauració de la República, als edificis on s'estatgen les corporacions oficials de la nostra ciutat, onejaven victoriosament la bandera republicana i catalana.

Una excepció: la *Cámara de la Propiedad Urbana*. Aquesta corporació que des de tant temps ve essent un vergonyós feude del monàrquic i anticatalanista «Nandu» Casadevall, conseqüent amb la seva tradició, es presentava orfe de la bandera barrada.

No seria hora que la *Cámara* es modernitzés una mica i dignificant-se a si mateixa, arreconés definitivament aquests detritus de la Dictadura que vénen regentant-la?

Centre Moral. Tot prenent café, una colla de senyors Estèves gironins—molts d'ells catòlics de bona fe—van comentant calmosament els esdeveniments del dia. Entre aquests tradicionals i pacífics ciutadans s'hi barregen uns quants amargats del temps de la Dictadura, tristos enyoradors d'aquella

La gentilíssima Festa de la Primavera a Palafrugell

Una setantena de futures reines roda al compàs dels nois d'Olesa. Es compren vots a dues cerveses. Els homes, començant que ha arribat la nostra, no girem fins a quatre.

Les noies riuen, els homes també. Tots riem. Les belles, en mirar, reclamen que fixem en elles. El vestit, els ulls, la cara, les sinuoses del cos, oh la geometria! traspuen magestat.

Una colla de casats que encara fan goig—Palafrugell és el segon poble en quant a casats castigadors—pretenen d'una rossa-bruna enorme, que es presenti per candidata. Es comencen a sentir noms. Un jove d'aficions ignorades, no coneixent el nom de la que ha elegit, la dibuixa en el programa...

* *

Les noies ballen separadíssimes. Un vestit arrugat pot ésser l'eliminació. Cau el tercer ball—afortunadament sense que prenguéss mal ningú—i el Castellar de l'Empresa parla al poble:

Poble de Palafrugell! Vas a donar el teu vot per elegir les teves cinc noies més maques. En aquest moment únic de la seva història, deixa al marge els petits personalismes, im-



Heus ací les belles més belles de totes les belles que es fan i es faran. Aquestes són: Arenes, Maruny, Pasqual, Fuentès i Milà, les Cinc Gràcies del Baix Empordà elegides pel poble

pregnat de ciutadanisme i pensa que no en va has fet la revolució i has votat l'Estatut. Renega a les coaccions i si en veritat sents la pruija de la concòrdia, veuràs assolides les teves aspiracions. Jo em sento optimista. Per Palafrugell, per la República, per la revolució,

que aquesta votació sigui sincera.

* *

Comença l'escrutini. El ball és un forn. Els pits s'inflen i—naturalment—es desinflen. L'aire es mastega. Hom tus. Les noies, donant prova de la seva serenitat, fins i tot conversen amb

llur ballador. A la llotja de l'autoritat hi ha uns treballs de boig per a nomenar el representant per a ofrenar rams de flors a les belles. El Batlle no fa per aquestes coses. El jutge és un to lleig... Per fi,—lloiat sia Porfiri!—Arseni Vergés, trajo blau, xal foscant, camisa

blanca i cletxa a la dreta, representarà l'autoritat. Fruirà del goig d'ofrenar unes fiors a a la reina i mantindrà el goig, en tenir l'honor de lliurar-ne a les dames d'aquest... Un toc de cornetí esparreca l'aire.

Moments més tard, les cinc palafrugellenques més belles de Palafrugell, descansen els seus delicats seients sobre cinc trons—construïts expofés—endomassats de vermell. El poble crida.

—Ara cantaran!—fa un.

Les reines surten uns moments.

—Ara sortiran en maillot!—gemega un escriptent.

Cinc mamàs en sentir-lo posen cara llarga. Passa un minut. El poble completament optimista en deixa passar dos. Surten les belles. Cinc diademes són ornades per cinc cares...

* *

Les reines amb tota la consciència de la bellesa llur, baixen a ballar. En baixar, del braç d'un jovenet de l'Empresa, la reina de les belles, Rosa Pasqual, espiritual i vaporosa, es torça un peu i es decanta. El poble s'arremolina.

—Què ha passat?

—Res. La reina ha ensopegat.

PEIX FREGIT

època gloriosa de la «poca política i molta administració».

Un senyor es treu *La Vanguardia* de la butxaca, per ensenyar als contertulis un comentat article aparegut en aquest periòdic. Immediatament esclata un clam unànim de protesta i d'indignació. *La Vanguardia!* vil periòdic, enemic de la Santa Mare Església, que ni menys injúria la maleïda República!...

El senyor de *La Vanguardia* queda astorat. I don Jaime Xinxola diu la darrera paraula:

—No és que sigui un periòdic dolent, però per a nosaltres els catòlics, és més pernicios que molts d'altres, perquè dissimula les seves males doctrines i les seves males propagandes.

Es molt interessant aquest puritanisme religiós del nostre volgut ex-alcalde. Però molt més interessant hauria estat que l'hagués tingut en altra època, i sobretot que durant la seva gestió a l'Alcaldia s'hagués recordat del que prohibeix el setè manament de la Llei de Déu.

GANIVETS I NAVALLES

Josep Serra

PERFUMERIA NACIONAL
I ESTRANGERA

Plateria, 10 GIRONA

Senyor Busquets Norat, vol fer el favor de fer retirar aquella fletxa que hi ha a l'entrada del carrer Albareda?

Els autos forasters que vénen de França, es pensen que s'enyala el camí de Barcelona i s'equivoquen.

Tindrem d'insistir, o bé tindrem de llevarnos a les quatre del matí per treure-la nosaltres?

A la festa d'Afirmació Catalanista que uns patriotes varen celebrar el dia de Sant Jordi al nostre teatre, va ésser un fracàs amb totes les de la llei. Un fracàs de públic s'entén.

No hi anaren, ni aquells que volen donar patents de catalanista des d'«EL GIRONES».

En canvi, hi havia algú, com en Quintana de Leon, que malgrat les afirmacions que fa de catalanisme no volen acabar de creure's-hi.

Grans Magatzems EL FARO

SECCIONS DE SASTRERIA A MIDA
CONFECCIÓ—CAMISERIA—CORBATERIA—GUARDAPOLS—GÈNERES DE PUNT—BASTONS
PARAIGÜES, ETC., ETC.
PREUS INCREIBLES

Plaça República, 12 Ciutadans, 1
GIRONA

Les Arts



R. Bernades, a l'Ateneu de Girona

Pintura

Olot, terra de pintors. La tradició va comptant amb nous valors que reforcen les ja nutrides rengleres de militants.

Ramon Bernades, a qui els deures militars l'obligaren a sojornar uns mesos en la nostra ciutat, no va perdre el temps, i en els moments de lleure ha posat en les seves teles, uns



troços de la nostra capital i que amb uns paisatges olotins ens en fa ofrena en les galeries de l'Ateneu.

La joventut de Ramon Bernades, l'excusa d'algunes teles desgraciades que també exposa. Parlem amb tota sinceritat, i creiem que l'artista no ens en farà retret. Aquella Pujada de Sant Feliu, és la taca negra de l'exposició.

En canvi, hi ha una Cort-Reial que el major elogi que podriem fer-li, es dir que voldriem tenir-la penjada a casa nostra. «Camí de la Font Moi-

xina», tractada molt personalment, és la prova que la personalitat comença a acusar-se en aquest joveníssim pintor i no dubtem s'accentuarà a mida que el temps i l'experiència li vagin donant valentia per a tractar els assumptes sense ressentir-se d'influències escolars.

Remarquem, també, «El Fluvià a Olot» i «Prat de Corrominols» excel·lents per tots conceptes.

Ramon Bernades, és, ja dintre una valor palpable, una esperança notabilíssima dintre el món pictòric de Catalunya.

B.

Teatre

Els aficionats al Teatre, estem d'enhorabona, puix ultra que actualment tenim actuant al nostre Teatre Municipal la Companyia Casals-Bruguera, un conjunt que no és igualat per cap altra per la dignitat i amor que posen en el seu comès, abans d'acomiar-se de nosaltres estrenarà una obra catalana de costums, en tres actes i en vers, original d'un bon amic de LA RAMBLA DE GIRONA.

Per avui ens priven dir res més, potser en el número proper serem més extensos.

Amic llegidor:

Pensa que la «Rambla de Girona» és cosa teva i cal que la protegeixis a mida de les teves forces.

Si ets industrial, amb l'anunci; si no n'ets, amb la subscripció.

Propaga-la entre les teves amistats.

Protegeix, amb les teves compres, els industrials que ens protegeixen.

Col·lecciona «La Rambla de Girona» i a fi d'any tindràs un bell volum que nosaltres t'enquadrarem amb unes magnífiques cobertes a preu molt reduït.

S'ha acabat l'epidèmia Importants declaracions de Cupidell

Eren les dotze de la nit, quan uns trucs a la porta del nostre pis ens despertaren; per si hagués estat una suposició nostre, esperarèrem uns moments i aquests es repetiren.

Obrírem, escombra en mà, per si es tractava d'un «rata» i ens trobarem en presència de Cupidell en persona, amb el buirac plé de sagetes i el mocador a les mans ens digué.

—Es vostè el senyor Fra-Nela?

—Per servir-lo.

—Voldria parlar amb vostè.

Passi, passi—i el ferem passar a la sala de «rebre» per si era necessari.

Mentrestant, la dona i les criatures, estaven a l'aguait totes esporuguides, davant d'aquell tendre infant es calmaren i retornaren al llit completament tranquil·les mentre nosaltres sosteníem el següent diàleg:

—Venia a queixar-me a vostè— em diu Cupidell assentat en un caixó de gassoses que casualment teníem al saló— a qui sembla que l'interessa aquesta epidèmia que pateixen (?) els joves gironins

—Ja veurà, jo soc un senzill periodista...

—No admeto excuses, vostè com a periodista doncs, li vinc a fer saber que això no pot continuar: que ja estic cansat de disparar sagetes a tort i a dret i fer hores extraordinàries de treball. A més, la fàbrica que em subministra les sagetes, em diuen que no poden donar l'abast i fins a l'hivern no me'n poden enviar més, per tant, he decidit plegar.

—Que vol fer home de Déu! No veu que si vostè plega, el món sense Amor no pot anar ni amb rodes!

—Doncs jo no vull treballar més! És una feina molt pesada això, oh! i mal agraïts que són els homes! quan et penses fer una parella feliça, la família em diu quatre fàstics.

Que si això de l'amor són romansos, que si l'amor es un «qüento», en fi, li vinc a dir, perquè ho digui al seu periòdic, que tot aquets istiu, els joves es podran divertir per aquestes platges sense por de les meves sagetes.

—Però no veu els perjudicis que portarà la seva decissió? Si la gent no es casa, els que venen mobles i molts altres industrials tindran de plegar.

—No sé què dir-li, el cert és però, que jo almenys vull fer vacances, amb això durant tot aquest istiu, si algú es casa serà sense la meva intervenció i com que jo soc comunista...

—Vostè també?

—Es clar home! fa molt bonic dir-se comunista i treballar per compte propi.



—M'agrada el seu caràcter —A mi també, doncs com li deia, aquest istiu faig vacances i com que soc comunista, a l'arribar la tardor posaré parada a la Plaça del vi amb el «Lliure» aixecat i si algú vol alguna cosa que em vingui a trobar.

—Caram, és molt gros això que em diu.

Doncs és la veritat; S'ha acabat això de treballar a totes hores, així serà la manera de fer les vuit hores, i com que en els cassos que intervindrà serà perquè hi seré cridat, la família que malparli de mi la portaré al jutjat per calúmnies.

I dit això, encaixarem amb la seva rodanxona mà i Cupidell tot tivat, obrí el balcó i marxà vers l'infinit.

FRA-NELA

«L'Espurna»

Ha sortit aquest nou quinzenal, portantveu del B. O. C. de les comarques gironines.

Remarquem la lliçó que donen, i que poden aprofitar els que s'entesten a emprar parles alienes per la seva propaganda ideològica.

Figueres

Hem enviat un corresponçal especial que estarà «al tanto» de tot el què passarà durant aquestes Fires i Festes.

En el número vinent hi dedicarem l'atenció i espai necessari.

Gran Hotel del Comerç
 Propietari:
Marius Gelart
 ■
 CONFORT MODERN
 CALEFACCIÓ CENTRAL
 GARAGE
 TELÈFON 31
 ■
FIGUERES

Veïnat i Salt

Uns moments que m'han deslligat han estat suficients per a enterar-me de quatre coses coses que han passat per Salt aquesta quinzena darrera.

Han retornat del seu viatge de nuvis la parella Clara Canals i Pere Sureda. També tornem a tenir per casa Asumpció Argelés que és casà amb aquell barber que es diu Palou. Aquesta darrera parella es veié obligada a apressar el seu retorn, degut als telegrams que en Palou rebé de les seves clientes les quals en veure que s'apropava el dissabte, requeriren urgentment al que acostumava a arrissar-les. Ambdues parelles han passat la lluna de mel a Barcelona i Montserrat. Els desitgem una lluna plena per *in æternum*.

La Unió Republicana de Santa Eugènia organitzà un ball el dia de l'aniversari de la República. Com sigui que hi concorregueren moltes damiselles, se'n emportà la toia una gentil balladora que no era precisament—com era d'habitut fins aleshores—la xamosa Pepeta Xifra. Aquesta això ho tenia com un *enchufe* i en quedar-se amb la canya sense peix, tingué un fort disgust.

El Director del Manicomi és molt fi de narius i és queixa sovint de *delirium tremens* bo i tapant-se el nas davant la poca pressa que sembla porta el projecte de cloaca d'aquella divertida casa. L'Ajuntament de Salt vol recabar de la Comissaria de la Generalitat una subvenció per tal de que al fer la dita cloaca puguin enquistar-s'hi també les aigües brutes del poble, i continuar la cloaca exist-

Per la Rambla de les Comarques
 Dels nostres redactors corresponçals

tent que arriba *només* fins a casa de l'Alcalde.

Una colla de xicots que s'anomena "Jovent d'Ara" ha llogat en aquest poble, un piset per tal d'estudiar un pla quinquenal, la sol·lució del qual no preveiem encara. Han comprat uns llibres i es passen els moments d'esbarjo llegint o estudiant. Sempre són d'admirar activitats com aquestes entre el nostre jovent que puja allunyat de la taberna i es dedica a l'esport o al conreuament de la literatura i de les arts.

El regidor Valent digué a la sessió de l'Ajuntament, si era procedent recabar del rector de la parròquia, el poder tocar les campanes en els enterraments civils. Es desestimà per improcedent la *demanda*.

Salut, peles i fraternitat social!!

ALIENAT

Blanes

Sembla que la gentil P. N...ll aviat la veurem promesa, després de molt triar...

La felicitem, doncs ell, l'Albert de C.. S... és molt simpàtic i es veu que està molt per la *Paquita*. A nosaltres, sempre ens ho ha semblat que això acabaria així, en prometatge...

Veiem que Maria C. dóna unes mirades molt quilomètriques a en Quimet. Compte, que si la Encar... se n'adona...

La Mary M. cada dia més linial, però per ara està lliure. Quina llàstima!

Cadires en l'aire, crits, telèfon demanant ajuda... Tot això passava l'altre dia davant l'església. En «Papitu» T. s'ha tornat boig tothom deia, però nosaltres que sabem de què anava els diem que no era aquesta la causa del xibarrí, era que el noi havia rebut una carabassa, d'aquelles d'època, de la gentil Pepeta S. Ara, no ho diguin a ningú...

En Pierro, resulta que és l'home més afortunat de l'Univers. Avui prepara un equip, aquest resulta campió. Juga el torneig d'una copa, la guanya. Cerca jugadors, els troba totseguit. Però a la fi hem descobert el secret: compta amb un parell d'angelets que responen al nom de Maria T... i Teresa C., que amb el seu mirar són capaces d'averiguar on es troba el fill d'en Lindbergh, si els hi demanaven. Vaja, nenes encisadores... L'enhorabona, home!

TRONXO

FÀBRICA D'EMBUTITS
Joan Serra Sabadí
 ADREÇA TELEGRÀFICA: JOAN SERRA
 TELÈFON 255
 Barcelona, 11—GIRONA

Banyoles

Sabem que un dels jugadors amateurs del Banyoles, conegut per «Papitu de ca l'Estrella», s'ha passat al professionalisme. Tot sigui en bé de l'esport!

L'Enric, el de la rialla mai no igualada, està fent el pebrot per una xamosa nena de Mata, la Maria. Apa home, decideix-te i no facis més l'ànec.

Els del *Patufet Banyoli* estan que bufen perquè es representà «La reina ha relliscat» i diuen que una part del públic protestà. En canvi, nosaltres veiérem com tot el públic demanava que es repetís.

«Un redactor ha relliscat, i un bunyol l'hi ha resultat»

L'Anneta, aquella modista del carrer de Sant Benet ha estat demanada per *uno de los acusados del proceso Forra*.

Enhorabona... i casori aviat.

La Carme, aquella xamosa flequera del carrer Gran, que en seria de bufona sinó fos aquell posat de reina d'opereta!

EL VÀMPIR DEL LLAC

Lloret

Tal com dèiem en el número primer, avui començo les meves retallades; anem-hi, doncs.

La Mercè C... la nena bonica per si sola i simpàtica de veritat, no té *novio*; en tenia un; un jove blanenc per a no ésser menys; la causa de les seves renyines no la sabem, però si sabem que l'amic Suris, a fi de acabar de fer el pés, s'havia fet fer un trajo; llàstima home, però a pesar de tot la Merceneta no és tan dolenta com això, doncs va avisar aviat. No et sembla amic nostre? almenys no hem passat anys en va oi?

En Ciset, el figuerenc per excel·lència, està boig per la Palau. Fan una bona parella. Segons sembla, el casori serà aviat. Suposem Narcís que ja deus començar a mercadejar el peix... Ah! No ho sabien? Doncs sí, la seva futura sògra és peixetera i ell la reemplaçarà Alça, noi! Com et faràs sentir, eh?

Cada nit, de set a vuit, al passeig: La Maria C. i la Pilar G. es passegen amunt i avall, soletes, sempre soletes, esperant a qui no vé. Però no ho veieu, criatures de Déu, que la *EDAD es demasiado dura* per als joves d'avui dia?

Palamós

Continua el conflicte del port. Dies passats hi hagueren corredisses i es repartiren pinyes. Suposem que devien ésser per als esquiroles, doncs ja de petits llegíem a la Història Natural que aquesta mena de bestioletes eren molt aficionades als pinyons.

De totes maneres si aquests «senyors» que no es deuen donar compte que ja no tenim monarquia, *tenen interès* en la ràpida solució del conflicte, valdria la pena que trobessin una fórmula per acontentar tothom,

així no hi hauria hagut necessitat que l'Alcalde s'hagués vist precisat a demanar reforços de la *benemèrita*. Es llàstima que l'Alcalde, sentint-se malalt, hagués de demanar quinze dies de vacances, i creient que la malaltia li duraria més d'una quinzena, seguidament demanà quinze dies més. Això ho fem constar per desmentir els rumors de què havia demanat un mes.

* * *

Saló del Consistori. Es ple de gom a gom. L'Alcalde, amb un gest de galanteria, fa portar cadires per al públic que queda dret. Comencen per llegir l'acta de la sessió anterior i queda aprovada. L'Alcalde demana si algun regidor té quelcom a dir. Davant la negativa dels mateixos, s'aixeca dret i amb molta serietat pronuncia el «ite missa est» de ritual o sigui aixeca la sessió i se'n van tots plegats a sopar amb més gana que mai i la satisfacció del *deber cumplido*. Un regidor ens deia que aquesta sessió llameç era per a reposar del «tour de force» que ocasionà l'adquisició de la placa del Passeig.

©©©©

«Escola de Senyores» és una comèdia deliciosa. Ramon Martori és un notable actor que no es mereix cap descortesia. Això ho sabem i no ho oblidaríem encara que haguéssim guanyat un concurs, i qualsevol diariot—LA VANGUARDIA. per exemple—hagués publicat la nostra «efigie».

—Per Barcelona corre un jovenet—no és pas de la primera volada—que es fon pensant en una gentil dameta de casa nostra. Creiem, però, que «poc s'hi casarà».

—Anrora i Estrella Pol, gràcies figuretes que sembleu arrancades d'un dibuix d'Opisso, oi que no us enfadareu si us diem que ens agradeu més que un film de Murnau?

SI VOLEU VÈSTIR BÉ
 VISITEU LA
SASTRERIA
FERNANDEZ
 CARRER DELS CIUTADANS—GIRONA

La Bisbal

Per fi!!! Es jugà diumenge passat el partit de la màxima rivalitat entre el Verges i l'Armentera, els dos etèrns rivals. No cal dir que l'excelsa paraula ESTOPA, estigué a l'ordre del dia i que l'àrbitre hagué de bufar com un dúfi per contenir aquella avalanxa d'entusiasme i.... esportivitat (?)

(Continua a la pàgina 8)

Si heu de comprar un automòbil, elegiu la marca
A U S T I N
 el qual, a més de tenir una reputació establerta, reuneix les característiques adequades a les necessitats actuals.
 DEMANEU UNA PROVA A
M. BIRULES
 GARAGE RENAULD Av. Jaume I, 38 - GIRONA



Ramblejant

La primavera comença a deixar sentir la seva calor i les nenes comencen a deixar a casa la poca roba que sempre porten.

La nostra rambla als migdies, és una processor de nenes boniques i de jovincels que no poden resistir l'atracció d'un cos femení quan els passa pel costat i tenen de girar-se per a continuar gaudint uns moments més, de l'exquisita i vaporosa presència de les figuretes gentils.

Aquell mallorquí de la delegació de Finances de la nostra ciutat, està molt malalt de «casamentitis».

Quina tempestat en el Pol Nord, i això continua! Apa noi! Amunt i crits que son pocs y cobardes. Quin pervindre més negre se't presenta sota la creu del matrimoni, perquè, vaja! encara que en considerarem curat de la infecció que tingueres l'any passat quan t'obligaren a fer una «tournee» per les nostres platges, ara veiem que tens pasta de casat i no hi ha res a fer. Procura no agafar una pulmonia amb això de festejar de nit, perquè, malgrat tot, ets un bon amic i ho sentirem.

El carrer de l'Argenteria, va entrant dintre la penombra del capvespre primaveral.

Les gentils normalistes, a colles, fan el xivarri juvenil, lliure de prejudicis i esclavatges tutelars.

— Escolta Serra — diu la Puigbert — se un jove que està enamorat de tu.

I tots riuen a l'esquena d'aquest jove, com si això de l'enamorament fos cosa de riure.

Quan vosaltres us trovareu enamorades, no fareu drinquejar tant alegrement les campanetes de la vostres rialles... ja ho veureu.

SUBSCRIPCIONS a periòdics, llibres i revistes

Marques de goma :: Plaquas esmaltades :: Rètols de tota mena

MODEST PALAHÍ
CARME, 2 Girona

Peya, la simpàtica Peya, ja no porta aquells monyets que la feien tant antipàtica. Ara, els cabells un xic més llargs, li reboten per les espatlles i la fan més gentil.

Quan aquest estiu tornarà a l'Estartit no la coneixeran.

«El saló de descans» del Teatre Municipal, els dies de funció, es converteix amb «saló de festeix».

Les tendres parelles d'enamorats, s'hi troben com el peix al'aigua, sobre tot, qual el poc públic que hi transita de bona fé, desapareix cridant pels timbres anunciant el començament de l'acte.

Si l'epidèmia de «casamentitis» continua serà qüestió de pregar al nostre Ajuntament que hi posi més seients.

Hem rebut aquestes lletres que nosaltres no hem entès, però que les publiquem per si vosaltres teniu més sort.

«A l'entremaliada Maria de la Lisette li està fent l'aleta un Quim; però, a la Conxita S. no és un nom així, el del seu Romeo?»

Potser sia el mateix, qui sap?

RELOTGERIA
RIDAURA
EXTENS ASSORTIT EN RELLOTGES DE TOTA MENA
TALLER ESPECIAL DE REPARACIONS
Plateria, 10 GIRONA

Escena: Una carretera, un grup de cases al fons, a l'esquerra una pedra que marca 4 km., un jove gras acompanyava aquest dia, una deliciosa rossa que l'anomenen Merceneta, ell li dóna una mirada dolça, i ella busca la manera de esquivar-lo, no trobant altre remei que pujar a l'autobús de Sarrià, deixant el tendre galan, boca-badat.

Decididament Jaumet, la Mercè no està per tu.

Gentil Marieta Soler, pensa que el meu cor dóna 75 pulsacions per minut, que són 152000 per dia i que jo voldria que totes tinguessin lloc al teu costat.

Per què no et dignes ni mirar-me? La primera vegada que passaràs pel meu costat et faré l'ullet. Respondràs?

Cafè-Bar Oro del Rhin
Carrer Progrés, 7 GIRONA

Ha inaugurat els seus menjadors per a abonaments a preus convencionals

RESOPONS A QUALESVOL HORA
Feu una prova Sereu client

Tu, Esperança, poncellina del jardí del taller de la Matilde, que en el número passat et desitjàvem que prompte sentissis el neguiteig que porten les sagetes de Cupidell. T'ho portaves molt amagat que ja hi havia qui atreia les teves mirades i recollia els teus més plàcids sospirs...

No dubtis que et desitgem una felicitat ben completa; la única cosa que no ens agrada és que la teva germana, a qui nosaltres tenim alçat un altar en un reconet del nostre cor, hagi de fer el paper de tieta, perquè no li escaurà gens,

Malgrat el dany que sentiriem, voldriem que un jove se li posés al costat privant-nos de contemplar-la plenament, però sense que això ens privés de mirar-la de reüll quan passés per la nostra rambla o els diumen-

Talia, precoç

“Manos de Plata” al Teatre Municipal

Atentament convidats amb un B. L. M. signat pel senyor Millán, i previ desemborsament de quatre formoses pessetes que ens fan molta falta, hem assistit a la representació de *Manos de Plata*, que la «High-Life» local ha donat—això de donar és un dir—al Teatre Municipal i a profit de la Creu Roja.

De bon començament ens trobem amb la *Conxita* Pascual en plena nit de nuvis; en Figa i la Vila fent-se l'amor i la Merceneta Font amb més agalles que en Bielsa fent rutllar la circulació rodada.

No ens atrevim a creure que la *Conxita* quan serà vella farà la fatxa que feia aquest dia; allò no era una dona vella, era una cosa estranya i per comble sense saber-se pintar. Ja és estrany que una nena tan castissa no sàpiga pintar-se.

Siguin tots els nostres elogis per la formidable raspa encarnada en la gentil personeta de la *Paquita* Boris. Estem segurs que més d'un Senyor Narcís seria feliç si la tingués a casa seva a servir; ara, que si aquest tingués una senyora amb el gènit de la Merceneta Font, no us dic pas el que passaria!

La *coseta* més castissa de la nit, fou la Marieta Cortada. Una vegada més refermàrem les nostres conviccions; «en el pot petit hi ha la bona confitura». Cal, però, que et donem un consell Marieta maca: vé amb

compte en el fumar perquè ara s'ha apujat.

Els del «galliner» s'enamoraren de Don Sacaràs i feien mullader de tant en tant; es veu que tenien alguna cosa d'animals perquè els agradava en *Corrales*.

En Salazar féu un *Manos de Plata* de bona llei, com també en Cèsar Martínez, que quan era qüestió d'abraçar-se s'hi tirava de cap amb gran perill del físic de l'altre. A hores d'ara ja deu tenir una pulmonia doble, perquè va marxar a Santiago de Compostela descuidant-se l'abric i el capell a l'escenari.

La nota més remarcable la donà en Pato que amenitzà la seva entrada en escena amb un gran terrabastall de trastos per terra que donà la sensació d'un moviment sísmic. Fou ovacionat i premiat amb l'escarola del mèrit personal, condecoració màxima en la professió d'artista.

Per acabar, i seriosament, direm que el conjunt de la Companyia fou bo i en Serrano, encara que dintre la *conxa* cridava com un *maldito*, palesà una vegada més, que en la doma de còmics hi té la mà trencada. El públic nombrós i selecte disposat a riure, cosa que no pogué aconseguir del tot.

El *Trio* de l'Onyar acabà l'acte amb un florit repertori de cançons i tangos que foren molt celebrats. MANELIC



La
CASA
per
a
l'home
elegant

Sastreria
-Camiseria

Quintana

Casa REXACH
Senyora: Vegi les nostres col·leccions en Llaneria
Rambla Llibertat, 26 GIRONA

ges en el partit de futbol... potser això esvairia aquella punteta de melangia que hem cregut endevinar en els seus ulls negríssims, apassionants...

L'etiqueta als balls de l'Aliança:

—Ai ai, mamà, fixi's, els cambriers aquí també ballen.

—No filla meva no, que no ho veus que són tres joves distinguidos?

El senyor Narcís està contemplant un cotxe, al qual li fuig una roda i exclama:

—Segurament això deu ésser la roda lliure.

És força simpaticot, però té doble personalitat. Per això «aquest» quan canta tangos amb el «Trio del Plata» ens fa riure al comparar-lo a «aquell» que l'any passat, tornant de Carcassonne, ens cantava «l'Pagliaci».

Nens de Girona:

Es fa saber que la pubilla Clará (40.000 duros, un joc de cafè i una calaixera) continua disponible.

Apa, tontos, que feu aturats!...

Dalmau, rei de les mandarines, castiç com tots els del



La Rambla



RECORDEU-HO SEMPRE !!

Si voleu medicines preparades exclusivament amb productes d'origen, els millors del món.

Farmàcia Ribas

CENTRE D'ESPECÍFICS

Plaça de les Castanyes

Telèfon 144

Mercadal, ja ho sabem, ja, per més que dissimulis, que estàs completament, bojament enamorat d'aquella rossa tant bufona de Sant Feliu, que tot sovint passeja per la nostra ciutat acompanyada de la Simonet.

Ja es hora que et decideixis imitar en Peret Vila portant la creu del matrimoni. A veure si aviat en passar per la Plaça de Sant Agustí veurem aquell bé de Déu de bròquils tomaquets poetitzat i il·luminat per la gràcia i el somriure d'aquella gentil ganxona.

«Mau»!...

Maria Creixans, deixa que avui,—com els cavallers antics—ens blinquem davant teu en mut homenatge a la teva bellesa.....

Creiem no fer cap mal amb

- Noi, hem tret la rifa.

- S'ha de celebrar !!

Ves a la parada i porta un taxi d'en Gaspar

això, i en Josep Batllovera no es pot enfadar...

LA RAMBLA DE GIRONA, es una via popular i democràtica on deambulen tots els ciutadans i per això avui hi has de passar tu, Suzy, la franceseta que gairebé podríem dir que ets catalana. perquè amb el temps a la nostra ciutat, llegeix perfectament els nostres periòdics, cosa que no saben fer més de quatre «senyors» que el llegir en català els molesta i troben que fa ordinari.

Escolta «Pepita»: sabem de molt bona mà, que des de que en Gubert sap que hi ha un quota que et volta, (doncs t'ha vist fa uns quants dies, al vespre, allà al carrer de Vista Alegre, que esteu molt entusiasmats), que se sent molt més del mal al peu.

Esperem «Pepita» que no tindràs tan mal cor i no desitjaràs que pateixi un jove que està fortament enamorat de tu.

O llicencies el quota, o aquest pobret morirà de decandiment.

En aquesta secció també n'hi ha d'haver per a tu, Bassols que t'hem vist passar per la Plaça de les Cols, amb les mans a la butxaca i amb la... volem dir... amb una «taca» blanca damunt el fons negre del teu trajo, que ben bé podrien ésser els calçotets.

Ves amb compte, Bassols, i fes-te repassar els botons.

—Que portaràs la màquina de retratar en l'aplec del Grup Excursionista?

—No, perquè no em queden bé.

—Porta-la i fes revelar i treure còpies a la Fotografia Lux, Veuràs com no tornars a dir-ho això.

Tingues compte, lletereta que portes aquest complexe líquid davant la nostra impremta, perquè amb la teva gràcia i gentilesa ens tens atabalat l'aprenent que no fa altra cosa que vigilar l'arribada de la tartana.

A l'aplec que organitza el Grup per al diu 8, hi enviarem una colla de redactors que estaran al «tanto» de tot el que passi, i faran les delícies dels nostres llegidors en el proper número.

Tu, Crosa, has de recomanar a l'Ernest que deixi tranquil·la a l'espartera, o sinó contarem allò de la taça.

CASA DE MENJARS I BEGUDES A Can Rigau

BERENARS :: CAFÉS LICORS DE TOTA MENA

Cort-Reial, 4 GIRONA

A tu, formosa Guillermina, si la vista no ens enganya, t'hem vist a la Aliança amb un jove alt, ben plantat, que el nom no el direm, però que si fóssim dones ens agradaria molt portar-lo al costat.

Ho celebrem i desitgem molta felicitat.

Tú simpàtica Joaneta Ridaura.

¿Ens podries dir com t'ho fas per a conquistar els joves? perquè et veiem gairebé cada dia amb un jove diferent.

Ho sentim per un jove de una merceria d'aquí Girona que actualment està a Figueres i que ve tots els diumenges per tú.

El cavaller Sant Jordi, carregat de llibres i de flors i de braó per la nostra causa, enfonsant la llança amb més delit que mai i lluint sobre el pit «la flor roja de sang i de neguit» ha passat.

Montserrat, la santa, la gentil Moreneta que amb la seva gràcil placidesa esten el mantell de la seva comprensió i de la seva pietat per la nostra terra també ha passat, darrera Sant Jordi i si bé el seu pas no ha estat tan popularment festejat, dintre les llars catalanes, són moltes les que tenen dintre si, una gentil Montserrat.

Felicitem totes les Morenetes.

Per la Rambla de les comarques

(Vé de la pàgina 6)

amenitzada amb algunes bufetades, puntades de peu i otras hierbas que no cal pas citar.

L'encontre acabà amb empat a un. Però, el bo del cas, és que tothom volia la copa que es jugava en aquest encontre. Es va voler allargar la partida, es va negociar renegociar i contra negociar perquè s'allargués i, malgrat estar-hi tothom d'acord, la cosa acabà amb empat a un, per contentar tothom.

Fora del camp de joc els de l'Armentera vociferaven:

—A nosaltres ens toca la copa perquè tenim més còrnens al nostre favor!

Però en sortí un de Verges i tapà just:

—No; ens toca a nosaltres perquè hem marcat primer el gol!

Ningú no tingué esma de contestar, i la copa és quedà... a La Bisbal.

Els del Partit Catalanista Republicà varen donar un miting. La cosa anà molt malament, tan en quantitat de públic com en qualitat dels oradors, que dit sia de passada a excepció d'En Camps i Arboix, ho feren molt malament. A la sortida de l'acte, hom deia:

«El primer ha dit una cosa i el segon l'hi ha desfet, i així

s'han trobat moltes vegades» i després afegí amb to despectiu: «A l'Escut poden organitzar bons balls, però en el demés són unes nul·litats.» Textualment.

Al nou setmanari Ciutadania hi ha una secció d'Art i Cultura. Nosaltres en aquests moments no podem deixar de corroborar el que han dit molta gent: oferir aquesta secció a l'ex-conceller de l'Ajuntament senyor Maimy que quan li manifestaren que el nombrarien president de la comissió de cultura, respongué textualment:

—Oh! Molt ben fet! Han estat molt encertats amb el meu nomenament. Enaixò de l'AGRICULTURA soc un pèrit.

L'ASTRONOM

La Rambla de Girona Propagau-la

Sant Feliu de Guixols

De Guixols ens escriuen que: La parella Rosa Bofill i Rodolf Ferrer, van continuant la seva tasca envers la compra d'alguns mobles, per al seu prompte enllaçament.

Pepeta Pagès no hi ha dia que no somni amb el seu Martinell de Girona.

En Ferran Peya, ja ha donat començ a les excursions en bicicleta vers terres enyorades.

JAMALAJÍ



8 DE MAIG
Grup Excursionista i Esportiu Gironí
Sardanes, Acampada, Cross, Concursos de corda, Ramells, Fotogràfic i Literari

Tallers Gràfics V. CABRUJA Ronda Ferran Puig. 7, Girona